

forrentes og afdrages fra 1910, saa der er altsaa en Del Aar tilbage endnu, inden det Spørgsmaal kommer frem. Saa kommer nu det Laan, som her er Tale om, paa 300,000 Kr., som skal forrentes med $3\frac{1}{2}$ pCt. og afdrages med 1 pCt. Det bliver 13,500 Kr., som de aarlig skulle udrede for at fyldestgøre de Forpligtelser, som de her gaa ind paa. Saa have de desuden en Gæld af 54,000 Kr. i alt foruden det allerede nævnte, men da de have en Kapital af 34,000 Kr., saa faa de altsaa, naar vi gøre det op, en Restgæld af 20,000 Kr. Det vil med 6 pCt. Forrentning og Afdrag komme til at udgøre 1,200 Kr. om Aaret. Det bliver i alt 17,200 Kr. om Aaret, som de for Tiden ville komme til at udrede, men naar de have en Indtægt af over 20,000 Kr., og det viser sig, at Indtægterne stadigvæk ere stigende Aar for Aar — og det ere de jo næsten under alle Forhold og alle Vegne — saa synes jeg, at man i Øjeblikket uden nogen som helst Betænkelighed kan føle sig overbevist om, at de kunne fyldestgøre de Forpligtelser, som her lægges paa dem. Der er jo nemlig et Overskud af 3000 Kr. hvert Aar, og da Havnearbejderne ere ny og vel udførte, saa ere de aarlige Udgifter til Havnen ikke betydelige, og der er ingen Tvivl om, at i Løbet af den Aarrække, der gaar, inden de skulle betale Rente og Afdrag af de 150,000 Kr., kunde de ikke alene afholde deres Udgifter, men ogsaa lægge Penge op hvert Aar. Saa kommer imidlertid dette Tidspunkt 1910, da de 150,000 Kr. skulle betales. Dette vil jo medføre en Udgift af ca. 9,000 Kr., og det er ganske vist, at ved den Tid komme vi altsaa op paa en aarlig Udgift af ca. 26,000 Kr. Til den Tid vil imidlertid en Del af den gamle Gæld, navnlig de 20,000 Kr., være betalt, men vi kunne godt sætte, at til den Tid vil Udgiften til Afdrag og Forrentning af Gælden være 25,000 Kr. Men hvis Forholdene udvikle sig, saaledes som de have gjort i de senere Aar, ville de jo allerede om 5 Aar have de 25,000 Kr. Indtægt, og selv om Udviklingen nu ikke vil foregaa saa hurtig, er der dog i høj Grad Sandsynlighed for, at de inden dette Aarstal, naar Forholdene gaa deres naturlige Gang, ville være i Stand til ved Havneindtægterne alene at svare de Afdrag, som de her blive forpligtede til i Henhold til de givne Løfter. Men lad os sætte det Tilfælde, at Havneindtægterne ikke fløde saa rigelig, men at der blev et Underskud. Ja, i det Tilfælde var der ikke andet at gøre, end at saa maa Byraadet betale, og det er det forberedt

paa. Og dersom Havnen vil bringe de Velsignelser til Byen, som man venter — og Havne bringe jo altid Velsignelser til Byerne, det vide vi f. Eks. fra Esbjerg og mange andre Steder — saa er det en ringe Sag at betale, om det saa var 3—4,000 Kr. aarlig. De Indtægter, de ville have af en god Havn, ville jo give dem et Udbytte, der mange Gange opvejede det Tab, som de ville have at udrede af Kommunekassen. Altsaa, jeg for mit Vedkommende frygter ikke i mindste Maade for, at Neksø By ikke kan fyldestgøre de Forpligtelser, den her gaar ind paa at fyldestgøre, og under alle Omstændigheder har Regering og Rigsdag jo Ret til at forlange, at de skulle fyldestgøres. Jeg ser, at det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) ryster paa Hovedet, men ikke desto mindre ere Forholdene nu saaledes, som jeg her har sagt, og der er ikke stukket noget som helst under Stolen, jeg har aabent fremstillet, hvorledes Forholdene ere. Saa kommer dertil, at naar vi faa en Havn i Neksø, saa medfører det ogsaa andre Goder, saaledes som det er antydnet i Ændringsforslaget til Finansloven, der ikke er uden Betydning. Hvad gør man ikke for Postforbindelsen? Man ofrer jo alt for, at Postforbindelsen kan blive saa god som muligt. Vi ville jo helst alle have Posten bragt ind i vort Hus 3—4 Gange daglig. Det kan man nu ikke faa paa Landet, men det kan man faa i Byerne og i Særdeleshed i København. Men vi ville dog helst alle have Post en Gang om Dagen, hvad der ogsaa er ret naturligt, og man ofrer jo betydelige Beløb for, at Folks Krav i den Retning kunne tilfredsstilles. Men Forholdene ere jo saaledes, at vi næsten i Maanedsvis kunne være udelukkede fra Forbindelse med Omverdenen; det er ikke behageligt, og det er naturligt, at vi under saadanne Forhold gøre alt muligt for at kunne vedligeholde Forbindelsen med Omverdenen. Der har jo før været Tilfælde, hvor Skibe ikke have kunnet komme ind i Rønne Havn, medens de kunne komme ud og ind af Neksø Havn. Saa maa vi benytte denne, og det er sket, at der i længere Tid er vedligeholdt Forbindelse med Sverige ad den Vej under Forhold, hvor man ikke har kunnet gaa en anden Vej. Der er peget paa i Betænkningen, og med god Grund, at det er saa, at hvis vor Postforbindelse ikke kan besørges ved den Havn, vi have paa den vestlige Side af Landet, kan den mulig besørges ved en Havn paa den østlige Side af Landet. Jeg kan altsaa paa det allerbedste anbefale at give denne Bevilling, og jeg kan gøre det